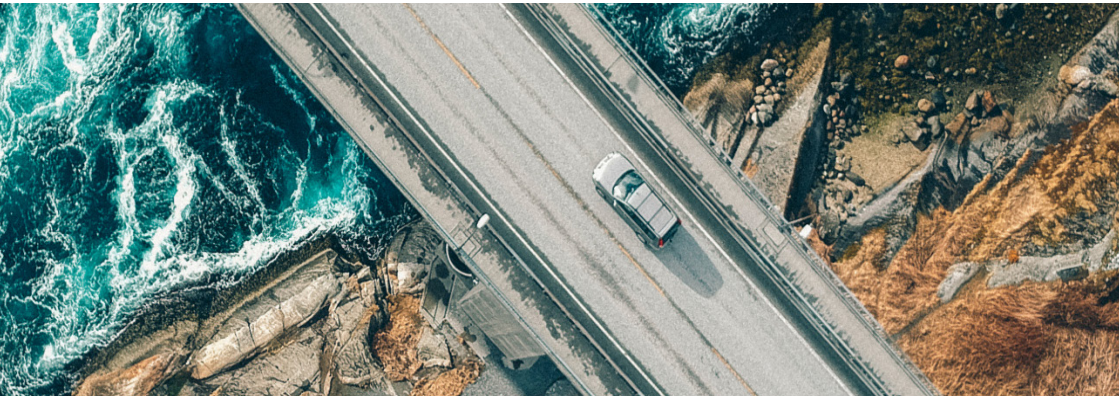

Goedewil in Wereldaangenheden

Wereld Goede Wil
Nieuwsbrief

Nummer 2
2023

Naar een Nieuwe Spiritualiteit: Bruggen bouwen voor een geïntegreerde wereld

In een wereld van diversiteit staan we op een kruispunt, zoekend naar een nieuwe spiritualiteit die de kloven overbrugt en ons als wereldwijde gemeenschap verenigt. We realiseren ons dat onze planeet één enkele entiteit is, in elkaar gevlochten door gedeelde uitdagingen en een collectieve bestemming. Denkbeeldige bruggen vertegenwoordigen onze reis naar functionele en bewuste integratie.

We moeten bekrompen geloofssystemen overstijgen en ons culturele stramien omarmen. Het creëren van structuren voor integratie vereist ruimte voor open dialogen en samenwerking, waarin oude wijsheid en moderne innovatie elkaar ontmoeten. Deze structuren bevorderen mededogen, tolerantie en respect, waardoor meningsverschillen in de religie, nationaliteit en ideologie worden uitgewist. Bruggen bouwen voor een geïntegreerde wereld vereist moed, nederigheid en een toewijding aan harmonie. We moeten onze onderlinge verbondenheid erkennen en een gevoel dat we behoren tot één wereldwijde familie voelen. Samen streven we naar een duurzame toekomst, die wordt geweven uit het besef dat we onderling afhankelijke draden zijn in het weefsel van het bestaan.

Deze nieuwsbrief hoopt een beroep te doen op uw uw creatieve gedachten en tot de juiste actie te inspireren in een geest van Goede Wil. §

DE OVEREENKOMST
TUSSEN SPIRITUALI-
TEIT EN PSYCHO-ENER-
GETISCHE PRAKTIJKEN

HET INTEGREREN VAN
WETENSCHAP, TECH-
NOLOGIE EN NATUUR?

TRANSFORMEREN VAN
DE VOEDSELSYSTEMEN

MENSENRECHTENWET-
GEVING: EEN GEÏNTE-
GREERD WERELDBEELD

Psychologie is een relatief recente menswetenschap die ontstond aan het einde van de 19^e eeuw in Europa en de VS ontstond. In de loop van de 20^e eeuw ontwikkelden zich vijf hoofdstromingen. Om deze verschillende benaderingen van de psychologie te verklaren, vergeleek Roberto Assagioli de persoonlijkheid met een huis: behavioristen bestudeerden de 'buitenkant', dat wat direct zichtbaar en meetbaar is in het menselijk gedrag. Psychoanalytici hebben de fundamenteën van het huis onderzocht, door de diepten van het onbewuste te onderzoeken om uit te leggen wat het is dat trauma's uit het verleden een narcistische wond kunnen hebben veroorzaakt, waarvan de symptomen op een omslachtige manier in het heden verschijnen. De enigszins pessimistische en reductionistische visie op de mens zoals die door de orthodoxe psychoanalyse werd opgevat, werd gecompenseerd door een nieuwe beweging in de jaren 1950, de humanistische psychologie.

Humanistische psychologen ontkennen het bestaan van jeugdtrauma's niet, maar erkennen tegelijkertijd de mogelijkheid om het te overwinnen met behulp van kwaliteiten die inherent zijn aan bewustzijn, zoals empathie, veerkracht, het zoeken naar zingeving, enz. Ze onderzoeken de verschillende niveaus van de menselijke behoefte. Zij zien het 'psychologische huis' als een huis met meer verdiepingen.

Vincent Claessens is psychosynthese-beoefenaar en trainer, als ook auteur van het boek *De Zeven Stralen van Energie en Psychosynthese (in het Frans)*.

Transpersoonlijke psychologie kwam uit dit concept voort in de jaren 60 van de vorige eeuw en verkende de spirituele dimensies van de psyche. Psychosynthese maakt hiervan deel uit. Het is een geïntegreerde benadering van de mens en een spirituele

visie die de studie van de psyche opent voor nieuwe perspectieven. Boven op het huis van de psyche kunnen we ons een terras voorstellen dat de observatie en een bewuste verbinding met de macrokosmos mogelijk maakt.

Psycho-energetica is de vijfde stroming die vandaag aan populariteit wint. Het bestudeert de interacties en transformatie van allerlei energieën, zowel microkosmisch als macrokosmisch. De studie van de zeven stralen van energie en hun psychologische uitdrukking maakt deel uit van deze nieuwe psychologie. Dit begrip kan ons leiden tot een dieper begrip van onszelf. Onszelf beter begrijpen stelt ons niet alleen in staat om onszelf te transformeren, maar ook om onze houding en gedrag aan te passen in onze interacties met anderen.

Een opvatting hebben van hoe universele energieën zich in ons leven manifesteren, kan leiden tot gezondere relaties. We kunnen het bijvoorbeeld moeilijk vinden om iemands specifieke gedrag te begrijpen. Maar heel vaak beoordelen we die persoon vanuit het beperkte perspectief van onze eigen persoonlijke ervaringen en voorkeuren, die een filter vormen waardoor we waarnemen; dit creëert onze subjectiviteit, wat op zijn beurt leidt tot ons onvermogen om anderen te begrijpen. Bovendien hebben we de neiging om het gedrag van andere mensen te interpreteren door het prisma van onze waarden en onze psychologische eigenaardigheden, en daarom is het zo belangrijk om de krachten en energieën te kennen die ons conditioneren om objectiever naar de wereld te kijken. De studie van de zeven stralen draagt bij aan een beter begrip van de complexiteit van een hele reeks psychologische attitudes en gedragingen.

Transpersoonlijke psychosynthese stelt oefeningen voor die gericht zijn op het creëren van harmonie in en om ons heen, door middel van verschillende stadia van een reis die ons leidt naar bewuste verwezenlijking van ons spirituele potentieel, ten einde de stralen van energie in positieve eigenschappen uit te drukken. Bepaalde technieken van energietransmutatie die in de psychotherapie worden gebruikt, hebben een belangrijke plaats in de psycho-energetica. Hier is het doel niet alleen ons individuele welzijn, maar ook onze toewijding aan het verbeteren van de wereld (de twee zijn met elkaar verbonden).

Spirituele kwaliteiten zoals mededogen, welwillendheid en altruïsme beginnen academische aandacht te trekken. De Stanford Universiteit heeft het Center for Compassion and Altruism Research and Education (CCARE) opgericht. Het stelt een benadering voor die mededogen doet ontwikkelen.

Laten we eens bekijken hoe dit van toepassing is op de ecologische crisis:

1. Verantwoordelijkheid: Wat in mijn leven is een bijdrage aan het lijden van de aarde?
2. Gevoeligheid: Visualiseer het einde van het lijden van de mensen, dieren en planten en de gevolgen ervan in de toekomst.
3. Motivatie: In wat voor wereld wil ik leven (rekening houdend met wat de wereld nodig heeft)?
4. Actie: Welke actie kan ik ondernemen?

Mededogen stelt ons in staat om de doodlopende wegen van eco-angst, fatalisme of onverschilligheid te vermijden. We kunnen dan het praktische nut van transpersoonlijke psychologie en de uitbreiding ervan, psycho-energetica, begrijpen.

Psycho-energetica moet niet worden gezien als een discipline die uitsluitend uit de psychologie is voortgekomen. Om een vollediger beeld te krijgen, moet het worden gezien als gebaseerd op verschillende disciplines, zoals de esoterische filosofie, astrologie, neurowetenschappen, ecologie

en, tot op zekere hoogte, bepaalde ideeën uit de kwantumfysica. Psycho-energetica beschouwt de mens als niet geïsoleerd. Mensen worden bestudeerd in hun relaties met hun sociale omgeving, met de natuur en met het universum. Dit is waar het dicht bij de ecologie komt, omdat het een gemeenschappelijk idee deelt: onderlinge afhankelijkheid, wat niet alleen een intellectueel concept is, maar een echt, waarneembaar feit waarvan we ons steeds meer bewust worden als we naar de natuur en de klimaatverandering kijken.

Onderlinge afhankelijkheid stelt ons in staat om de organische eenheid tussen de verschillende elementen van een groter geheel waar te nemen. Dit brengt ons dicht bij de holistische visie van de grote spirituele tradities. Of ze nu Indiaans, boeddhistisch of sjamanistisch zijn, ze houden allemaal vast aan een essentiële eenheid. Het feit dat de onderlinge afhankelijkheid van elk element waaruit onze wereld bestaat nu voor onze ogen wordt onthuld, zou ons moeten helpen om af te stappen van de materialistische, separatistische visie die sinds de 17^e eeuw heeft geheerst naar een meeromvattende visie op de werkelijkheid.

Wetenschappelijk materialisme conditioneerdt ons nog steeds te denken dat bewustzijn uit de hersenen voortkomt, alsof dit het resultaat is van de evolutie van cerebrale materie. Maar dit paradigma is aan het veranderen. Veel onderzoekers geven nu toe dat deze opvatting bepaalde psychische verschijnselen niet kan verklaren.

In deze tijd van overgang en meervoudige veranderingen hebben onze huidige vragen, onze bedenkingen, onze observaties en onze intuïties de neiging om de puur materialistische benadering in twijfel te trekken. Een innerlijke revolutie is aan de gang en er zullen grote veranderingen plaatsvinden vanuit deze openstelling van het bewustzijn voor meer menselijke en spirituele waarden. ▶

“De toekomstige wereldorde zal de doeltreffende uitdrukking vormen van de vereniging van de innerlijke, geestelijke levenswijze en

de uiterlijke beschaafde, culturele handelswijze” Alice Bailey, *Het naar buiten treden van de Geestelijke Hiërarchie*, blz. 194

HET INTEGREREN VAN WETENSCHAP, TECHNOLOGIE EN NATUUR?

Sinds het prille begin van het industriële tijdperk heeft de opmars van wetenschap en technologie de mensheid grote geschenken gebracht, maar de instinctieve spirituele verhouding die de mensen ooit hadden met het land, de fauna en de flora verder ondermijnd. Toen de grootschalige verbranding van fossiele brandstoffen serieus begon met het aandrijven van ongelooftelijke nieuwe machines, gaf dit de aanzet tot het begin van wat alleen maar een desintegrerend wereldbeeld kan worden genoemd, dat nu rechtstreeks naar ons wordt teruggekaatst door de vervuilde en disfunctionele ecosystemen van de aarde. Toch is het maar een waargenomen levensbedreiging voor de hele mensheid – een gemeenschappelijke vijand in de vorm van de opwarming van de aarde – die voldoende alarm heeft veroorzaakt voor de naties van de wereld om zich te verenigen rond de nieuwe denkwijze van ‘duurzame ontwikkeling’. En hoewel we zouden kunnen zeggen dat dit de mensheid vertegenwoordigt die ontwaakt uit haar desintegrerende droomstaat, moet ze nog steeds haar visie aanpassen aan de dageraad van een nieuwe dag en de dingen in een ander licht zien. Want de notie van duurzame ontwikkeling blijft verbonden met de denkwijze die de mensheid in de eerste plaats in haar benarde positie plaatste – de concrete, wetenschappelijke denkwijze van meten en beheersen die zich zo gemakkelijk kan isoleren van de balancerende, vrouwelijke energie van het intuïtieve denkvermogen. We kunnen de huidige wetenschappelijke benadering beschouwen als een overgangperiode die kan helpen om de schade te beperken, maar tot nu toe bevat het geen dwingende visie – geen narratief dat waardig is om een

nieuw, geïntegreerd wereldbeeld te vormen dat de mannelijke wetenschap verenigt met de vrouwelijke natuur.

Zoals de dichter en politiek activist Muriel Rukeyser schreef: ‘Het universum bestaat uit verhalen, niet uit atomen’. De mensheid gedijt op narratieven die haar een gevoel van plaats en perspectief geven in het schema der dingen. De openbare spreker en auteur Charles Eisenstein is een goed voorbeeld van de vele wetenschappelijk ingestelde verhalenvertellers die bruggen bouwen vanaf de dominante denkwijze van het beheersen van de opwarming van de aarde door de vermindering van koolstofemissies naar een geheel nieuwe manier van denken over de natuur. Erkennend dat de wereldwijde cultuur ondergedompeld is in een destructief ‘verhaal van scheiding’, presenteert zijn werk een ‘verhaal van onderling verbonden-zijn’ op basis van ideeën uit de oosterse filosofie en inheemse volkeren. Hij schrijft over:

‘Een opkomend begrip bij veel milieuoactivisten dat we een wetenschappelijke, strategische, retorische en politieke fout hebben gemaakt door de ecologische crisis te reduceren tot het klimaat en de klimaatcrisis tot koolstof. De aarde kan het best worden begrepen als een levend wezen met een complexe fysiologie, wier gezondheid afhangt van de gezondheid van haar samenstellende organen. Haar organen zijn de bossen, de zeeën, de graslanden, de delta’s, de riffen, de grote roofdieren, de mineralen, de bodem, de insecten, en inderdaad elk intact ecosysteem en elke soort op aarde. Als we doorgaan met hen aan te tasten, af te tappen, te snijden, te vergiftigen, te plaveien en te doden, zal de aarde sterven

aan een miljoen snijwonden. Ze zal sterven aan een orgaan falen – ongeacht de niveaus van broeikasgassen.” Hij vervolgt: “Conservering betekent niet ‘langzamer gebruiken’ of ‘sparen voor later’. Wat het woord echt betekent, is “dienen met”. Om samen te dienen. Om wat te dienen? Om het leven te dienen. Het is een retorische fout om milieuactivisme op een andere manier te kaderen dan het te hebben over liefde voor de natuur, liefde voor het leven.”¹

Dit roept de interessante vraag op hoe we de natuur in evolutionaire zin dienen – wat is haar doel en hoe kunnen wetenschap en technologie op een volledig positieve manier in het plaatje passen? Deze vraag is intrigerend, vooral in het licht van de esoterische leringen, zoals blijkt uit de volgende passage uit de geschriften van Alice Bailey:

‘...de eerst volgende vijf en twintig honderd jaren zullen zovele veranderingen tot stand brengen en het uitvoeren van zovele zo genaamde ‘wonderen’ mogelijk maken, dat zelfs de uiterlijke verschijning van de wereld grondig veranderd zal worden; de plantengroei en het dierenleven zullen worden gewijzigd en ontwikkeld en veel dat latent is in de vormen van beide rijken zal tot uitdrukking worden gebracht door de vrijere instroming en het intelligenter behandelen van de energieën, welke scheppen en alle vormen samenstellen.’²

Sinds dit werd geschreven (in de dertiger jaren van de vorige eeuw), is de creatieve kracht van de mensheid gestegen en is de behandeling van het mineralenrijk door wetenschap en technologie overgegaan op de vormen van de fauna, flora en zelfs het microbiële leven van de planeet. In feite omvat het brede concept van biotechnologie een reeks procedures voor het wijzigen van levende organismen voor menselijke doeleinden. Een praktijk die zijn oorsprong vindt in de domesticatie van dieren en de teelt van planten is door de eeuwen heen stap voor stap geëvolueerd naar de prille

nieuwe wetenschap van synthetische biologie. Dit is niet minder dan het ontwerp (of herontwerp) van de biologie zelf – de visie is een wereldveranderende, wereldreddende groene technologie. De legitimiteit van het behandelen van de levende natuur als gewoon een ander materiaal voor manipulatie moet echter een grotere zorg zijn voor de mensheid. Terwijl bio-ethici, sociale wetenschappers, beleidsmakers en risico-experts zich buigen over de vele nieuwe vraagstukken die voortvloeien uit biotechnologie, wordt het algemene pad van ontwikkeling, de richting die het zou moeten inslaan en wiens interesse het zou moeten hebben, niet zo vaak en openlijk besproken als zou moeten.

Deze bezorgdheid wordt benadrukt door de kunstenaar en ontwerper Dr. Alexandra Daisy Ginsberg, bekend om kunstwerken die de relatie tussen mens, technologie en natuur onderzoeken. Haar werk is een onderzoek naar de menselijke impuls om een ‘betere’ wereld te ontwerpen: “Ontwerpen is de overdracht van ideeën door dingen,” zegt ze, “maar hoe beoordelen we of nieuwe ideeën goede dingen zijn als de ontwerpen zelf onzichtbaar worden?”³ Deze opmerking verwijst naar het nieuwe pad van bio-engineering, dat, in plaats van tastbare producten te creëren, veranderingen ontwerpt in de manier waarop de natuur zich in de loop van de tijd gedraagt. Vanuit het perspectief van de esoterische wetenschap ligt het antwoord op de vraag of een idee een goede zaak is of niet in het laatste deel van de passage die wordt geciteerd uit de geschriften van Alice Bailey en de vraag: helpt het om datgene wat latent aanwezig is in een bepaalde levensvorm en uitdrukking zoekt, tot uitdrukking te brengen?

Hoewel het voor de mensheid moeilijk is om zelfs maar de betekenis van deze vraag in het huidige stadium van ontwikkeling te begrijpen, is het feit dat er tegenwoordig veel ethische debatten plaatsvinden in de biowetenschappen een bemoedigend

teken. Uiteindelijk is het het doel achter de acties van de mensheid dat bepaalt of een actie moreel goed is of niet. En dit is waar het belang van het werk van Dr. Ginsberg ligt – in het gebruik van haar kunst- en ontwerpwerk om ‘verstorende vragen’ te stellen en het debat te stimuleren over wat ‘beter’ betekent in de context van het creëren van een ‘betere’ wereld. “Het dwingende van onze tijd”, zegt ze, “is om betere vragen te stellen over het pad dat de mensheid bewandelt. Het is om de menselijke creativiteit te gebruiken om problemen beter op te lossen, niet om voortdurend problemen aan te pakken die voortkomen uit verkeerde verhoudingen met het planetaire milieu.”²⁴

Om een praktisch voorbeeld te geven: haar nieuwste installatie heet Machine Auguries (Voortekenen) in het Toledo Museum of Art. Het richt zich op de crisis van de afnemende vogelpopulaties in de loop van de decennia als gevolg van de effecten van geluids- en lichtvervuiling. De installatie stelt de vraag: ‘Wat zal er zijn zonder vogels?’ Aan het begin bootst een verlichtingswaai-er de kleuren van een zonsopgang na, en als de tinten beginnen te verschuiven, zingt een roodborstje, alleen om een door de machine gegenereerde reactie te ontvangen. Uiteindelijk blijft er alleen een machinaal gegenereerd ochtendrefrein over, en blijft de toeschouwer onder het felle licht van de galerij achter om het zijn ‘in de afwezigheid van de natuur’ te ervaren en de diepste vragen en gevoelens die daaruit voortkomen.

Dit, en vele andere installaties van Daisy Ginsberg, behandelen enkele van de vele problemen die voortvloeien uit de conflic-

terende verhouding die we hebben met de natuur en de technologie, en de toenemende overlapping tussen het werkelijke en het onwerkelijke. Kan de mensheid de kans grijpen die dit biedt om opnieuw te onderzoeken wat ze wil en waardeert in het leven? Kan de toekomst de opkomst zien van een geïntegreerde wereldvisie die het perspectief van ecologen zoals Charles Eisenstein omarmt, die de aarde zien als een levend superorganisme en wetenschap en technologie gebruiken om haar te dienen door haar verdere ontplooiing te stimuleren?

Het antwoord hierop, zoals met al de vele problemen van de mensheid, ligt in de toename van de goede wil. De ‘Wil’ is de sterkste kracht in het universum, en wanneer de menselijke wil juist is afgestemd op de Goddelijke Wil, is het een onstuitbare kracht. En zoals de kracht van de goede wil wordt toegepast op alle vormen in alle rijken van de Natuur, zo zouden we de gestage voorwaartse ontwikkeling kunnen zien naar de abstracte, boven-fysieke niveaus van de werkelijkheid, en dat wat bovenaan Plato’s hiërarchie van zijn zit als de ultieme vorm – De Vorm van het Goede. §

1. Charles Eisenstein, *How the Environmental Movement Can Find Its Way Again* >> bit.ly/4300Mor
2. Alice Bailey, *Esoteric Psychology I* 83 >> bit.ly/3SWkvxh
3. Ref: *Synthetic Aesthetics* >> bit.ly/44qkwib, *On Shaping the Future through Design* >> bit.ly/3rtEb2k, *Designing Nature* >> bit.ly/3Ocka8j
4. Ref: Daisy Ginsberg, *Machine Auguries* >> bit.ly/43rdkB6
5. Plato’s Form of Good, *1000-Word Philosophy, An Introductory Anthology* >> bit.ly/44qmD5H

TRANSFORMEREN VAN DE VOEDSELSYSTEMEN

Het denken, evenals de energie en de middelen (kapitaal, arbeid, creativiteit, enzovoort), die gericht zijn op het oplossen van de grote problemen waarmee onze

onderling afhankelijke wereld wordt geconfronteerd, worden nog steeds grotendeels gemotiveerd door concurrentie tussen afzonderlijke entiteiten die voornamelijk zijn

gewijd aan hun eigen belangen (bedrijven en natiestaten onder andere). Tegelijkertijd is er echter een overvloed aan energie gericht op het opbouwen van meer coöperatieve en rechtvaardige verhoudingen. De focus en creativiteit van veel van deze initiatieven zijn enkele van de meest bemoeidigende aspecten van deze tijd.

De meeste initiatieven met als doel het oplossen van wereldproblemen, richten zich op materiële oplossingen. Gezien de materiële focus van het eeuwenlange tijdperk waaruit we voortkomen, is dit niet verwonderlijk. Er is minder erkenning van de noodzaak om de geest en kwaliteit van verhoudingen, aspiraties en perspectieven die de problemen veroorzaken, te transformeren.¹

Het besef dat de evolutionaire crisis waarmee we als soort worden geconfronteerd in wezen een spirituele crisis is, is de afgelopen decennia gestaag gegroeid. Zoals Otto Scharma van het Massachusetts Institute of Technology opmerkt: ***“Je kunt het systeem niet veranderen tenzij je de denkwijze of het bewustzijn verandert van de mensen die dat systeem uitvoeren. De echte vraag is: hoe doe je dat?”***²

De Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (DOD) van de VN, die door alle landen zijn overeengekomen, worden soms beschouwd als een vergissing in hun focus op kwantificeerbare materiële doelen – omdat de diepgaandere veranderingen missen die nodig zijn in bewustzijn en in het afleiden van de aandacht weg van de kritische vraag: ‘Hoe verander je gevestigde denkrichtingen?’

De DOD’s slaan in wezen een brug van de

materieel gerichte geest van het heden naar iets nieuws. Zonder op enige wijze geaard te zijn in de denkwijze van de vorige regeringen, zouden belangrijke sectoren van het bedrijfsleven en de industrie, beroepsorganisaties en lokale autoriteiten (de machtscentra van moderne samenlevingen) hen nooit als iets anders dan ambitieus en visionair hebben beschouwd, en zouden ze zeker niet de doelen hebben onderschreven en zich ermee hebben beziggehouden in de mate waarin ze dat momenteel doen.

Het nieuwe, en sommigen zouden zeggen ‘spirituele’ of (zoals de VN het zegt, ‘transformatie’) element in de Doelstellingen is dat ze onderling afhankelijk zijn. Met andere woorden, het is een benadering van het hele systeem van de menselijke ontwikkeling en het aanpakken van de problemen van de mensheid, gericht op het begrijpen van de rechten en vrijheden van alle menselijke wezens, naast een erkenning dat de Doelstellingen van toepassing zijn op zowel lokaal ook op mondiaal niveau. Ze proberen ook uitdagingen in arme en rijke gebieden aan te pakken. Deze geïntegreerde benadering leidt naties en volkeren naar het fundamentele besef dat de Aarde Eén is en de Mensheid Eén – en de problemen waarmee we worden geconfronteerd, vereisen dat we vanuit dat perspectief denken en plannen.

Het is ook vermeldenswaard dat er doelstellingen en streefdoelen zijn die gericht zijn op een transformatie van waarden, zoals Doelstelling 12 om ‘duurzame consumptie- en productiepatronen te waarborgen’. Dit vereist wijdverspreide publieke veranderingen in het begrijpen van wat waardevol en wenselijk is. Het heeft bijvoorbeeld

geleid tot het Nationaal Programma voor duurzame consumptie van de Duitse federale overheid, dat tot doel heeft ervoor te zorgen dat consumenten een ruime keuze hebben aan milieuvriendelijke en sociaal verantwoorde producten en diensten.³

De landbouw, de voedselproductie en de distributie zijn onderhevig aan verandering door lokale en wereldwijde problemen van honger, gezondheid, biodiversiteitsverlies, milieuvervuiling en de groeiende kloof tussen extreme rijkdom en extreme armoede. Ze worden ook getransformeerd door een die visie van het hele systeem. Hoewel veranderingen in een veel langzamer tempo plaatsvinden dan velen zouden willen, zijn dit gebieden waar een nieuwe spiritualiteit van heelheid en integratie een aanzienlijke impact begint te hebben.

Vanuit het perspectief van de Tijdloze Wijsheid weerspiegelen de onderling afhankelijke crises van honger, slechte voeding en verwoesting van het milieu de noodzaak om de kwaliteit van de verhoudingen binnen de menselijke familie en tussen de verschillende natuurrijken te transformeren. Maar zoals Scharma vraagt – hoe doen we dit, en doen we het in verhouding, wanneer het echt een vermogen vereist om te denken en deel te nemen aan het leven vanuit het perspectief van de ziel of de Boeddha-aard? Gezien door het brandpunt van acht ‘Acupunctuurpunten voor Sociale Hervorming’ (waaronder de Aarde, Voedsel & Klimaatrechtvaardigheid; Consumptie en Planetair Welzijn; en Bestuur en Democratie), exploiteert het Presencing Institute een breed scala aan laboratoria met deelnemers van over de hele wereld die experimenteren met technieken om ‘onderliggende besturingssystemen te transformeren van egosysteem naar een ecosysteembewustzijn’.⁴

Baanbrekende boeren, voedingsdeskundigen en denkers met een breed scala aan inheemse, spirituele en ethische achtergronden hebben decennialang methoden van

de landbouw ontwikkeld die zich richten op de kwaliteit van het geproduceerde voedsel en op zorg voor en liefde voor de natuur. Hun ontdekkingen beginnen nu een impact te hebben op nationale en wereldwijde plannen voor een duurzamere en regeneratieve benadering van de landbouw. Een van de meest invloedrijke leiders hierin is de door Rudolf Steiner geïnspireerde biodynamische landbouwbeweging, die benadrukt dat agri-cultuur “niet alleen gaat over het cultiveren van landbouwgrond, het verwerken en verhandelen van goed voedsel, maar ook over de ontwikkeling van mens en aarde”. De Biodynamische Federatie Demeter International, met hoofdkantoor in Darmstadt, Duitsland, vertegenwoordigt 36 nationale organisaties met meer dan 7.000 boeren in 65 landen.⁵ Zoals de aan de *Harvard Divinity School* verbonden wetenschapper, Dan McKanan, opmerkt, is de hele milieubeweging ‘verrijkt door de antroposofie’ in die mate dat biodynamische landbouw nu een belangrijke speler is in de biologische beweging.⁶

SEKEM is gevestigd in de Egyptische woestijn en is geïnspireerd door het antroposofisch denken. Werkend met een algemene visie op het opzetten van een ‘Economie van liefde’, omvat het een netwerk van biodynamische boerderijen, handelsbedrijven die biologische en biodynamische producten produceren, een Waldorf School en een gemeenschapsschool voor kinderen uit kansarme groepen, evenals de Heliopolis University voor Duurzame Ontwikkeling. Toen de oprichter in 1975 vanuit Oostenrijk terugkeerde naar zijn thuisland Egypte, werd hij geïnspireerd om een programma voor sociale, culturele en spirituele vernieuwing op te zetten, waarbij Steiners ideeën werden vermengd met de islam en het oude Egyptische denken – de naam SEKEM betekent ‘vitaliteit van de zon’.⁷

Misschien wel het meest opvallende voorbeeld van een opkomend spiritueel bewustzijn dat van invloed is op benaderingen van duurzame ontwikkelingsdoel-

stellingen op het gebied van voedselproductie, voeding en armoedebestrijding is de *Conscious Food Systems Alliance* – ‘een beweging van voedsel-, landbouw- en bewustzijnsbeoefenaars’ bijengeroepen door het VN-ontwikkelingsprogramma. Het lidmaatschap omvat een diversiteit aan groepen zoals Food Sense Wales – gericht op het beïnvloeden van hoe voedsel in Wales wordt geproduceerd en geconsumeerd, het Centre for Indigenous Knowledge and Organizational Development in Ghana – het brengen van inheemse perspectieven op gemeenschapsontwikkelingswerk, en Lund University Centre for Sustainability Studies in Zweden – ‘een duurzaamheidscentrum van wereldklasse voor onderzoek, onderwijs en impact’. De leden van de alliantie delen het doel om ‘mensen uit alle voedsel- en landbouwsystemen te ondersteunen bij het cultiveren van de innerlijke capaciteiten die systemische verandering en regeneratie activeren’. Het transformeren van voedselsystemen, zo suggereert de Alliantie, vereist werk ‘niet alleen aan beleid, onderzoek en projectimplementatie, maar ook aan de innerlijke drijfveren van individueel,

collectief en institutioneel gedrag’.⁸

Van kleine lokale groepen tot grote initiatieven op mondiaal niveau, er is vandaag een groeiend gevoel van wereldwijde verantwoordelijkheid en een goed aangescherpte wil om te denken en te handelen in termen van het welzijn van hele systemen. §

1. BBC Radio 4, *Shared Planet* (1 October 2013)

>> bit.ly/3rxWHXo

2. The Conscious Food Systems Alliance, *Transforming Food Systems from Within*

>> bit.ly/3roeuz1

3. BMEL, *National Programme for Sustainable Consumption*

>> bit.ly/3K324nN

4. u-school, *Acupuncture Points*

>> bit.ly/44pDRaA

5. Biodynamic Federation, *Demeter*

>> bit.ly/3Ou5S4g

6. D. McKanan, *Eco-Alchemy: Anthroposophy and the History and Future of Environmentalism*. University of California Press, 2018, pp. xv – xvi

7. Sekem >> bit.ly/3pMnvCP

8. The Conscious Food System Alliance

>> bit.ly/46VFUom

DE MENSENRECHTENWETGEVING: EEN GEÏNTEGREERD WERELDBEELD

Julia Häusermann

Mijn ervaring tijdens de Ethiopische hongersnood gedurende het begin van de jaren 80 van de vorige eeuw, en onder mensen die sindsdien in veel landen vechten voor hun voortbestaan, is dat, wanneer puntje bij paaltje komt, veel mensen hun uiterste best zullen doen om anderen te helpen en hun laatste kruimels met mensen in nood te delen. Deze uitingen van spontane goedheid en delen duiden, misschien onbewust, op een aangeboren erkenning door zoveel mensen van de inherente waarde van elk menselijk leven. Ze tonen ook de aanwezigheid van een krachtige goede wil in miljoenen mensen over de hele wereld.

Deze goede wil streeft naar het beste voor iedereen, of op zijn minst naar het minimaliseren van angst en lijden waar mogelijk. Deze perceptie van menselijke waarde en gevoeligheid ligt aan de wortel van het beste dat de mensheid in de millennia van haar bestaan heeft voortgebracht. Het omvat alle ware filosofieën en spirituele tradities, en het beste dat zich in de kunsten heeft gemanifesteerd – literatuur, muziek, beeldende kunst, enzovoort.

Gedurende de afgelopen twee, drie eeuwen heeft zich dit ontwikkeld tot een goed begrip van wat nu mensenrechten zijn gaan heten. Het Westen heeft zeker niet

het monopolie over mensenrechten. Er is een lange geschiedenis van proclamaties van rechten te vinden in andere culturen en

Julia Häusermann is de oprichter en voorzitter van de internationale non-profitorganisatie 'Rights and Humanity'.

tradities over de hele wereld. Maar voor het Westen waren de eerste bekende formuleringen de 'Verklaring van de Rechten van de Mens' uit 1789 van de Franse Assemblée en het boek 'De rechten van de mens' van Thomas Paine uit 1791. De mensenrechtenwetgeving zoals wij die nu begrijpen, vindt zijn oorsprong in deze vroege pogingen tot formulering. Deze poging werd ontwikkeld en geleidelijk ingebed in de nationale wetten van een aantal landen, zoals de wetten die slavernij afschaffen, vrouwen rechten geven en kinderen beschermen tegen uitbuiting op de werkplek. Na de gruweldaden van het naziregime en andere meer recente en flagrante misstanden en genocides, heeft men zich nu echter gerealiseerd dat de bescherming van de mensenrechten niet alleen aan de natiestaat kan worden overgelaten.

Om dit probleem te verhelpen, leidden de energieke inspanningen van Eleanor Roosevelt na de Tweede Wereldoorlog tot de succesvolle voltooiing en acceptatie door de wereldwijde gemeenschap van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM) van 1948, als een 'gemeenschappelijke prestatienorm voor alle volkeren en alle naties'. Dit tilde de bescherming van mensenrechten uit de nationale sfeer naar de groeiende consensus van de wereldgemeenschap – 'de internationale installatie van de mensenrechten', zoals Winston Churchill het omschreef. De UVRM, met zijn 30 artikelen, presenteert een opvatting van de fundamentele universaliteit van de mensenrechten. Mensenrechten worden niet verdiend; ze zijn aangeboren. Ze overstijgen alle beperkingen van de nationale identiteit en gebruiken. Iedere man, vrouw en kind heeft het recht om van hun mensenrechten te genieten, simpelweg omdat men mens is. Het is deze universaliteit van de mensenrechten die hen onderscheidt van andere

soorten rechten, zoals burgerschapsrechten of contractuele rechten.

Op een saai dag wanneer de regen op je ramen tikt, kan het inspirerend zijn om de UVRM te herlezen. De visie is er één van een wereld van gelijkheid en rechtvaardigheid gebaseerd op de gelijke waarde en waardigheid van alle menselijke wezens, ongeacht enig etiket dat eraan gehecht wordt, zoals geslacht, ras of religie.

Maar de VN stopte niet met deze visie. In de afgelopen 75 jaar hebben de lidstaten de internationale wettelijke bescherming van de mensenrechten ontwikkeld en duidelijke verplichtingen geformuleerd die in meer of mindere mate door alle staten vrijwillig zijn aanvaard. De wereldwijde consensus over mensenrechten biedt een kader voor wereldwijde actie die geworteld is in zowel recht als ethiek. Vandaag de dag hebben alle lidstaten van de Verenigde Naties ten minste één van de negen belangrijkste internationale mensenrechtenverdragen geratificeerd, en 80 procent heeft er vier of meer geratificeerd, waarmee concreet uitdrukking wordt gegeven aan de universaliteit van de UVRM en de internationale mensenrechten.

Hoewel mensenrechtenverdragen deel uitmaken van het internationaal recht, verschillen ze van veel staatsverdragen doordat het individu de begunstigde van de wetten is, in plaats van de staten. Het zijn, daarentegen, de staten die de wettelijke plicht hebben om het genieten van mensenrechten voor iedereen, overal, te beschermen.

Mensenrechten omvatten alle rechten die nodig zijn om te overleven en een waardig leven te leiden, zoals het recht op leven en vrijheid, en het recht op een levensstandaard die toereikend is voor de gezondheid en het welzijn. Mensenrechten omvatten ook die rechten en vrijheden die nodig zijn voor creativiteit en voor intellectuele en geestelijke ontwikkeling. Deze omvatten het recht op onderwijs en toegang tot informatie, vrijheid van godsdienst en van meningsuiting, uitdrukking en vereniging. Ze omvatten ook al die rechten die nodig

zijn voor vrijheid en fysieke veiligheid, zoals vrijheid van slavernij en foltering. Het zou niet nodig moeten zijn om eraan toe te voegen (maar we zullen dit toch doen) dat al deze rechten gelijkelijk moeten worden genoten door vrouwen, mannen en kinderen zonder enige vorm van discriminatie. Gezien deze inzichten worden mensenrechten geleidelijk het 'nieuwe normaal', ondanks veel van het negatieve nieuws dat tegenwoordig op onze televisies en computerschermen tot ons doordringt.

De mensenrechtenwetgeving biedt nu zowel een wereldwijde ethiek als een morele en juridische plicht. Op deze manier bekeken, is het duidelijk dat het hele fundament van de mensenrechten een belichaming is van spirituele beginselen, en als zodanig een van de belangrijke wegwijzers is voor de mensheid om te herkennen en te volgen terwijl ze hun weg naar de toekomst volgen. Het is daarom een basis voor juiste verhoudingen op internationaal, nationaal en individueel niveau. Het zal de mensen leiden in hun persoonlijke relaties, in hun verantwoordelijkheidsgevoel als constructieve burgers, en in het toenemend gevoel dat zoveel mensen nu ervaren als verantwoordelijke burgers van de wereldwijde gemeenschap en de wereld als geheel.

Het is duidelijk dat men geen wetten kan maken voor mensen om goed of vriendelijk te zijn! Goede wil en juiste relaties moeten de spontane uitdrukking zijn van het ontwakend hart en het verlicht denkvermogen. Niettemin helpen het uitvaardigen van internationale verdragen over mensenrechten en het creëren van juridische structuren

op nationaal en internationaal niveau, door hun bestaan, om deze te handhaven. Niet alleen dat, maar de mensenrechtenwetgeving biedt een kader voor NGO's en individuen om hun rol te spelen bij het beschermen van de mensenrechten. Dit werk omvat meestal het monitoren van en het protesteren tegen de schendingen van deze rechten. Bovendien vormt de reële dreiging van de veroordeling van overtredders door de internationale gemeenschap een reality check voor degenen die besluiten moedwillig een pad te volgen dat de rechten van anderen negeert.

In mijn eigen werk van meer dan drie decennia heb ik dit kader gebruikt om met succes het wereldwijde en nationale beleid en de praktijk te beïnvloeden door de VN-agentenschappen en regeringen te adviseren om een mensenrechtenbenadering aan te nemen voor kwesties als ontwikkeling en armoedebestrijding, gezondheidsdiensten en de emancipatie van vrouwen. De Mensenrechtenwetgeving presenteert echt een geïntegreerd wereldbeeld voor de verbetering van de menselijke toestanden. Het zal niet alleen helpen om de latente goede wil die in het hart van elke persoon ligt tot uitdrukking te brengen, maar ook om het idee te versterken dat deze praktische goede wil ook aanwezig moet zijn in het centrum van de beginselen en het beleid dat alle overheidsbeleid en -administraties motiveert. Moge die dag komen! §

Helpen bij het opbouwen van juiste menselijke verhoudingen

WERELD GOEDE WIL is een internationale beweging voor het bevorderen en mobiliseren van de energie van goede wil en voor het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Zij is opgericht in 1932 als een activiteit van dienst van de Lucis Trust. De Lucis Trust staat in Groot-Brittannië geregistreerd als een educatieve instelling. In de Verenigde Staten is het een van bestaande vrijgestelde opvoedkundige instelling zonder winstoogmerk en in Zwitserland staat zij geregistreerd als een samenwerkingsverband zonder winstoogmerk. WERELD GOEDE WIL wordt door de Verenigde naties erkend als een Niet-Gouver-

nemetele Organisatie (NGO) en wordt vertegenwoordigd bij de regelmatige voorlichtingsbijeenkomsten op het VN-Hoofdkwartier. De Lucis Trust heeft een raadgevend statuut bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF wordt drie keer per jaar uitgegeven. Meerdere exemplaren van de Nieuwsbrief kunnen op verzoek worden toegezonden. De WERELD GOEDE WIL NIEUWS BRIEF is ook beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Grieks, Italiaans, Portugees (online), Nederlands, Russisch, Sloveens en Spaans..

Wereld Goede Wil beroept zich uitsluitend op donaties om haar werk in stand te hou-den. De nieuwsbrief wordt gratis verspreid om deze zo wijd mogelijk ter beschikking te stellen, maar donaties zijn voor deze dienst altijd noodzakelijk, en worden zeer gewaardeerd.

Deze Nieuwsbrief is beschikbaar op:
www.worldgoodwill.org
Editor: Evangelia Tsavdari; ISSN 0818-4984

Suite 54, 3 Whitehall Court,
London SW1A 2EF, UK
worldgoodwill.uk@londonlucistrust.org

Rue du Stand 40,
1204 Geneva, SWITZERLAND
geneva@lucistrust.org

866 United Nations Plaza, Suite 482,
New York NY 10017, USA
worldgoodwill.us@lucistrust.org

Forum van Wereld Goede Wil Genève–Londen–New York 11 november 2023

Een gelegenheid om samen te komen om goed wil in actie te vieren, en om het concept van praktische goed wil te versterken zoals dat wordt tentoongespreid door dienaren over de hele wereld.

De Grote Aanroep

Vanuut het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuut het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.

Vanuut het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuut het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad
verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.

Aangepaste versie

Vanuut het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuut het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende* tot de Aarde wederkeren.

Vanuut het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuut het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad
verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.

*Vele religies geloven in de Komende, een Wereldleraar, en we kennen Hem onder de namen als de Heer Maitreya, de Imam Mahdi, de Boddhisattva, de Kalki avatar en de Messias, en deze termen worden gebruikt in sommige van de versies van de Grote Aanroep voor de mensen van de overeenkomstige geloven.